

din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION 3/2005



Respekt byggd av musik

Att ha kunskap ger kraft
Lust att leva blir också lust att göra

Ett bra liv

Jag fick en trevlig inbjudan till en födelsedagsfest: ”kom hem till mig och ta med dig två saker; något till knytkalet och en berättelse om vad som ger dig livslust.” Det blev en innehållsrik kväll för både jubilaren och alla gästerna. Många skratt och igenkännanden, några fuktiga ögonvrår då och då. Men innan dess några veckor då vi som fått inbjudan tvingades/fick chansen att tänka till kring vad som gör livet värt att leva för just mig. Vad är det som får mig att orka gå upp på morgonen? Vad ger mig lyckoilningar eller en känsla av stillsam tacksamhet? Vad ger mig den inre styrkan att orka göra allt det som är tråkigt eller jobbigt i livet men som måste göras? Vad ger mig kraft att våga något som jag aldrig trodde jag skulle våga?

Det kändes nästan som om det var jag som fått en present. All denna tid att tänka på det som är bra i mitt liv.

Alla människor har något i livet som är bra. Det är en av utgångspunkterna för Räddningsmissionens arbete. Att se resurserna i varje människa, att stärka det friska, det som fungerar, det är en metod som genomsyrar alla verksamheter som rymmer inom Räddningsmissionen idag. En metod som bygger på respektfulla möten människor emellan. En utgångspunkt kan vara gemensamma intressen där lusten att delta överbryggar motsättningar. Engagemang och självkänsla följer som brev på posten. Det är faktiskt så enkelt att uppmuntran, självkänsla och livslust får människor att växa.

I detta nummer av Din Nästa får du möta David och deltagarna i friskvårdsprojektet Oasen som förenas av intresset för fotboll och lusten att röra på sig. Anders och Jan i den lilla rosa kyrkan i förorten Lövgärdet drivs av övertygelsen att musik ger människor hopp och kraft.

Många människors stöd och intresse möjliggör för Räddningsmissionens medarbetare att fortsätta stärka det som ger människor lust att leva och att förändra sina liv.

Vad ger dig livslust?

Helena Lind, redaktör



din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION



GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

Brunnsgatan 2

413 12 Göteborg

Telefon: 031-724 41 40

Fax: 031-41 01 07

E-post: foreningen@raddningsmissionen.se

Hemsida: www.raddningsmissionen.se

Postgiro: 90 04 44-1

Bankgiro: 900-4441

Ansvarig utgivare

Carl-Erik Ängerheim

Redaktör

Helena Lind

031-724 41 83

h.lind@raddningsmissionen.se

Medarbetare i detta nummer

Nina Boman, Anna-Carin Jansson,

Pernilla Fredholm, Gillis Edman

Grafisk form

Camilla Simonson, Camoni

camilla@camoni.se

Illustration

Charlotta Folkelind, Chexet

Bild omslag: Nina Boman

Prenumeration

Det kostar inget att få din nästa i brevlådan. Hjälp oss gärna att sprida tidningen

Sänd gärna bidrag i form av text eller bild, vi ansvarar dock inte för ej beställt material.

Innehåll

4	Passa mig!
9	Ditt stöd behövs
10	Musik bygger respekt
14	Lust att leva – blir också lust att göra
18	Våra företagsvänner

Passa mig!

Kul saker ger kraft – även åt hemlösa



TEXT: pernilla fredholm FOTO: maria olsson





Skratt, allvar och blåsig göteborgsväder. En buss full med kvinnor med olika bakgrund lärde under en dag känna varandras stad och livsvillkor en dag i maj. Räddningsmissionens integrationsbusstur bjöd på nya och nyttiga erfarenheter.

Det känns lite som en skolresa redan på Gustaf Adolfs Torg – uppsluppen stämning och hejdlösa fniss. De flesta fattar snabbt galoppen och sätter sig bredvid någon de inte känner så väl. Jag dimper ner bredvid Nihat Mohamad från Irak, som inte pratar så mycket svenska men det visar sig bli ett mycket obetydligt problem. Viljan att kommunicera bygger snabbt små broar över den mest envisa språkförbistring.

– Jaha, är alla med nu? Då åker vi...

Det ska bli en heldagstur med buss för att skapa möte mellan svenska kvinnor och kvinnor med invandrarbakgrund, men också för att vi ska lära känna Göteborg lite bättre. Idén kommer från nätverket Kvinnokedjan, i vilket Räddningsmissionens verksamhet Agora ingår.

Hyresgästföreningen har sponsrat med busschaufför, och så fort bussen började rulla sätter ABF:s kunniga guide igång med att berätta vad han vet om det vi åker förbi.

De nordöstra stadsdelarna utgör första delen av resan, där drygt hälften av bussens kvinnor känner sig väl hemmastadda.

– Angered är... mycket stort, konstaterar min sätesgranne Nihat, som bor i Hjällbo i en lägenhet med fabror och kusiner.

Hon har varit i Sverige i tre år får jag veta. Tre år som inneburit alldeles för lite kontakt med svenskar och det svenska språket, tycker hon.

– Vi läser bara svenska två timmar varje dag, och vi träffar mest andra kurder.

Nihat pekar på två andra kurdiska kvinnor som sitter i närheten, de är alla tre med på bussturen tillsammans med en av sina lärare från skolan.

– Katarina, hon är mycket rolig, vi pratar om roliga saker, lägger hon till med ett leende och nickar mot sin lärare. 45 000 människor bor i Angered, ett område som utgjordes av skogar, fält och bondgårdar innan miljonprogrammet drog igång i slutet på sextiotalet, berättar vår guide.

När vi nått Rosmaringatan i Lövgärdet och ska vända bussen, kastar alla längtansfulla blickar mot Lövkajans prunkande koloniområde.

Och plötsligt slår det mig: Vilket underligt fenomen detta måste vara för de flesta invandrare... Som villor i miniatyr, tätt ihop. Är det villor? frågar Nihayat, och jag försöker förklara. Tänker att ja, jo, detta är nog ganska typiskt svenskt. Stadsbor som gärna vill ha lite landet-känsla. Ett stenkast bort, och lika trångt som i en lägenhet. Nästan.

Vi kör vidare, mot Rannebergen, där hög-
husen ligger precis invid skogsbrynet och en fin liten badsjö. Hammarkullen, Bergsjön.

Bostadsområden som satelliter utspridda i oändliga mängder grönskande skog. Kullar, fält, sjöar. Höghus och villor. Betong och trä. Några få gånger har jag varit i de här krokarna, nästan alltid under det gråa vinterhalvåret. Nu mer än någonsin inser jag: Det är inte alls så förskräckligt som ryktet säger. Inte på långa vägar.

Jo, visst, några av betonghusen är inte

så roliga. Men många av områdena är riktigt trevliga, och omgivningarna är oslagbara.

Vi susar förbi Estrella och en av tjejerna i närheten pekar, säger något på kurdiska med ordet "godis".

Betong byts mot tegel när vi åker igenom charmiga Kortedala, som till stor del består av trevåningshus. Hit flyttade många av de sydeuropéer som kom till Sverige som arbetskraftsinvandring på sextio- och sjuttitalen. För att arbeta bland annat på SKF, som vi strax passerar. Många pratar livligt med varandra på bussen, försöker intensivt förstå varandra i de fall där språket inte flyter så lätt. Det är nyttigt och kul att tvingas vara uppfinningsrik, anstränga sig för att hitta andra ord, inte prata så fort. Använda kroppen.

– Jag förstår mycket mer än jag kan prata, säger Nihayat och berättar att Bolibompa är toppen om man vill lära sig svenska.

– De pratar långsamt, man kan lyssna och förstå.

Dags för lunch i Agoras lokaler vid Järntorget. Anita Holmén, som bor i Linnéstaden, är en av de svenska kvinnorna som åkt med idag. Hon tycker det är pinsamt hur lite hon känner till om de nordöstra stadsdelarna, och blev förvånad över hur vackert det var därute.



"I Kortedala finns många svenskar, i mitt hus bor det några stycken. Flera gånger har jag sagt att de gärna får komma in och hälsa på, de säger "ja, det ska jag göra" men de kommer aldrig."

– Men det var lite dött i Lövgärdet tycker jag, så få människor ute. Inget riktigt centrum, det tror jag behövs. En samlingspunkt.

Anita känner ingen som bor i de invandratäta stadsdelar vi just besökt, men har en libanesisk familj som grannar.

– Vi umgås en hel del, och pratar ofta om hur segregerat det är i Göteborg. Det måste ju vara bättre att alla områden är blandade?

Anita vänder sig till sin bussgranne Azam Rouschani, som är från Iran och bor i Kortedala. Men hennes erfarenheter är ändå att många svenskar verkar lite rädda för invandrare, trots att man kanske bor i samma trappuppgång.

– I Kortedala finns många svenskar, i mitt hus bor det några stycken. Flera gånger har jag sagt att de gärna får komma in och hälsa på, de säger "ja, det ska jag göra" men de kommer aldrig.

– Fast kanske beror det på att svenskar sällan hälsar på varandra så där spontant? Vi vill ju gärna planera allting och bestämma i förväg. Men många är ju också rädda för det som är annorlunda, resonerar Anita.

– Många tänker inte positivt, kontrar Azam blixtnabbt.

Själv skulle hon gärna vilja bo vid Järntorget. Nära till allting, inte behöva åka spårvagn någonstans, och så tycker hon husen längs Linnégatan är så vackra.

– En trea här för typ fyratusen i månaden, det hade varit jättebra, haha!

Färden går vidare, mot Frölunda och sedan mot Långedrag's flermiljonvillor och så ut mot Saltholmen. En helt annan värld, plötsligt. För många av bussresenärerna något helt okänt. De pittoreska båtusen och de mjuka klipporna framkallar åh-anden i korus.

Jag frågar Nihayat om hon någonsin varit här.

– Nej, säger hon, lite längtansfullt. Och konstaterar att det måste kosta mycket pengar att bo här.

Hisingen nästa. Uppe på Ramberget halas kaffetermosarna fram, och resan börjar lida mot sitt slut. Det blåser och är lite väl kyligt för att vara maj. Men värmen mellan människor kan räcka långt.



Bankgiro:

900-4441

Postgiro:

90 04 44-1

Hjälpa oss att hjälpa!

Göteborgs Räddningsmission är en frivilligorganisation, helt beroende av gåvor. Du kan stödja oss genom att ge ditt bidrag via inbetalningskortet som följer med den här tidningen.

Det finns också många andra sätt att stödja vårt arbete:

Ring

0900 - 109 99 90 så skänker du 100 kr, som du betalar på nästa telefonräkning.

Autogiro

Att ge en gåva varje månad via autogiro är enkelt för dig och betyder minimal administration för oss. Efter ditt medgivande överförs gåvan automatiskt från ditt bank-konto, personkonto eller postgirokonto.

Vi hjälper till med det praktiska! Kontakta George Olvik på telefon 031-724 41 82.

Gratulation

Vill du uppvakta en god vän på födelsedagen eller hedra minnet av någon som gått bort?

Ett fint sätt att visa omtanke är att skicka en gåva till Räddningsmissionens hjälparbete. Det blir en gåva till mer än en, eftersom pengarna går till vårt arbete för de mest utsatta. Skriv på talongen namn och adress till den du vill komma ihåg så sänder vi ett gratulationskort eller minnesblad.

Handla Second-hand

Räddningsmissionens secondhandbutiker finns på Vaniljgatan 6 i Lövgärdet och Djurgårdsgatan 17B i Majorna. Vill du skänka saker som vi kan sälja? Ring Ingången i Lövgärdet på 031-331 39 20. Intäkterna går till vårt hjälparbete.

På vår hemsida www.raddningsmissionen.se kan du läsa mer om hur du kan stödja oss och hur vi använder pengarna.





Många ungdomar är i stort behov av ett
Rum för samtal

Någon att tala med. En vuxen att anförtro sina frågor och funderingar. En grupp att känna tillhörighet i. Att bli lyssnad på och tagen på allvar. Det är några av de viktiga funktioner som fylls av de ungdomsmottagningar som Erikshjälpen, tillsammans med Göteborgs Räddningsmission, driver både centralt i Göteborg och i den nordöstra förorten Lövgärdet.

-Det är tufft att vara ung idag. Kanske har det aldrig varit svårare. Det säger Gerd Jakobsen, initiativtagare till de ungdomsmottagningar i Göteborg som Erikshjälpen stöder.



Psykolog Per Åslund berättar att många ungdomar upplever det som något befriande att möta en terapeut. Här blir man inte värderad eller bedömd. -Min uppgift som psykolog är inte att moralisera. Den handlar istället om att öppna nya horisonter och diskret föreslå en ny färdriktning.



Det saknas vuxna förebilder. Vuxna som engagerar sig, bryr sig om och som orkar stå med i den tuffa process det kan innebära för tonåringar att ta klivet in i vuxenvärlden.

Orden kommer från Gerd Jakobsen, under många år lärare, först i grundskolan, senare på gymnasiet för elever med svenska som andra språk. Hennes engagemang för ungdomar är starkt. När konflikter mellan olika invandrargrupper uppstod på skolan startade Gerd, tillsammans med en psykolog, grupper för identitetsutveckling.

-Här fanns elever som gått igenom svåra trauman. Som sett sin egen mamma bli skjuten eller soldater ta över ens hem, berättar Gerd.

I dessa grupper togs avstamp i Mobergs böcker om 1800-talets Sverige. Man läste och pratade om fattigdomen, om religionsförföljelsen och om utvandringen. Samtalen kom sedan att handla om ungdomarnas egna erfarenheter.

Varför de tvingades lämna sina hemländer och hur det kändes att komma till Sverige. Berättandet kom igång liksom frågorna. Respekten för varandra växte i takt med kunskapen.

Gerd läste vidare till psykoterapeut. Sin praktik gjorde hon på en ungdomsmottagning. Den tvingades efter en tid stänga av ekonomiska skäl. Det gjorde Gerd arg.

Så fick inte barn och ungdomar i behov av samtal behandlas.

Hon sökte förgäves efter liknande verksamheter och blev så småningom tipsad om Göteborgs Räddningsmission som främst arbetar för hemlösa och missbrukare. Här nappade man på Gerds idé om en ungdomsmottagning.

-Tillgången till de enskilda samtalen är så viktig. Många ungdomar är väldigt utsatta, säger Gerd. Erikshjälpen valde på ett tidigt stadium att aktivt gå in och stödja ungdomsmottagningen och i våras slog portarna upp till "RUM", en samtalsverksamhet för unga där hjälps att bearbeta frågor om identitet och relationer, sexualitet, tillhörighet och rasism. För att bara nämna något.

Främst är det ungdomar i åldern sexton till tjugofem år som söker sig till mottagningarna för rådgivning och stödsamtal, krisbearbetning eller psykoterapi. Många samtal sker individuellt men det ordnas också gruppsamtal. Tre psykologer och psykoterapeuter finns till förfogande. Alla med lång erfarenhet av arbete med unga människor.

-Vi möter många invandrarungdomar som lever med två kulturer, berättar projektledare Veronika Morales.

-En del är mycket strängt hållna hemma för att sedan ha en helt annan roll i skolan. Det skapar identitetskriser. "Vem är jag?", "Vad står jag för?" och "Vilka värderingar har jag?". Ungdomarna slits mellan föräldrars normer och den ungdomskultur de möter här i Sverige.

Räddningsmissionen arbetar, även sedan tidigare, på många sätt med integration. Det har gjort det lättare att få kontakt med ungdomar som behöver någon utomstående att prata med.

Och Veronika Morales betonar att det inte bara är invandrartjejer som har problem med kulturkrockar. Minst lika svårt kan det vara att som kille komma från en mer mansdominerad kultur in i den svenska. Begrepp som "manlighet" och "makt" kan behöva fyllas med ny innebörd.

För många svenska ungdomar handlar samtalen om andra former av vilshenhet. Förr i tiden var man någons son eller

dotter. Man kom från den familjen eller den samhällsklassen. Idag har gamla strukturer luckrats upp. Sin identitet får man i högre grad skapa själv. Inte mycket är givet från början. Att hitta fram till vem man egentligen är kan vara svårt.

Per Åslund är en av psykologerna på ungdomsmottagningen. Han menar att både enskilda individer och samhället i stort har mycket att tjäna på de samtal som förs.

-Mycket mänskligt lidande kan undvikas om unga människor får hjälp att bearbeta jobbiga frågor och upplevelser i tid. En del behöver hjälp att bryta destruktiva mönster för att inte hamna i ännu djupare problem senare i livet.

Om samtalens nytta gått att räkna i pengar skulle, tror Per, fler ungdomar i Sverige få hjälp.

-Ta bara en handfull av Sveriges mest namnkunniga kriminella, som kostat samhället så mycket i lidande och i pengar.

Även deras problem uppkom någonstans på vägen. Kanske i barndomen, kanske i tonåren. Tänk om de hade fått hjälp i tid. Den tanken kan vara intressant att tänka.



TEXT: monica samuelsson FOTO: nina boman



När du står vid grinden och skall ut, då har straffet bara börjat. Vägen tillbaka till ett " normalt " liv kan vara väldigt svår. Det säger Annica Arvidsson, behandlare på Räddningsmissionen som i dagarna slår upp dörren till ett nytt boende med stöd som vänder sig till kvinnor som står inför frigivning från fängelse.

Rummen är små och enkelt möblerade men präglas av den speciella charmen som finns i sekelskifteshusen mitt i hjärtat av Vasastan i Göteborg. Korridoren som binder samman rummen är målad i en varmt röd ton.

– Jag vill att man skall känna sig välkommen när man kliver in här, kommenterar Annica den röda färgen. Det skall vara som en omfamning.

Paragraf 34 kallas den, möjligheten att avtjäna sista delen av sitt fängelsestraff på en plats utanför anstalten. Mellan tre och sex månader innan strafftiden går ut kan intagna i kriminalvården flytta till Räddningsmissionen, i syfte att göra övergången till ett liv i frihet så bra som möjligt, och minska risken för återfall i kriminalitet och missbruk.

– Som vi ser det är det bra med så lång tid som möjligt. Det är mycket som behöver planeras och göras innan det är dags för frigivningen, säger Annica. Många som kommer från en anstalt har också fruktansvärt dåligt självförtroende och allra sämst mår kvinnorna. Många har haft familj, det flesta har barn och har inte kunnat vara den mamma man ville för dem. Vårt mål med vistelsen här är att man skall komma tillbaka till samhället på ett sätt som man själv känner är värdigt.

När man flyttar in på spira får man en kontaktperson i personalen och det är den

boende och kontaktpersonen som tillsammans lägger upp en plan för vad som behöver åstadkommas. Tilliten och förtroendet i den relationen är i sig ett viktigt redskap.

–Vi går igenom vad just den här kvinnan vill och behöver för att vara redo inför frigivningen, berättar Annica. För en del kan det vara så enkla saker, saker som är helt självklara för många av oss. Att kunna betala sina räkningar, att våga gå på stan och förstå att inte alla kan se att du suttit i fängelse, att handla mat och betala i kassan. Man behöver också hjälp att hitta en bostad och att börja tänka på ett arbete.

–Kontakten med barnen är ju viktig för framtiden och även om barnen bor i familjehem eller hos någon släkting vill vi gärna medverka till att det inte blir ett avbrott i kontakten bara för att mamma måste sitta i fängelse eller bo på ett stödboende. Om kontakten är bruten kan vi hjälpa till så att den återupprättas. Barn kan hälsa på här och sova över också.

Vi försöker hitta positiva sammanhang, kreativa intressen och bra relationer att bygga vidare på som de här tjejerna har i bagaget men som de kanske inte ser just nu. Räddningsmissionens Agora är ett sådant ställe där kvinnor kan utveckla sina intressen, lära sig nya saker och hitta nya vänner. Vi har ett tätt samarbete kring bättre frigivning. Här kommer också Solrosen in, Räddningsmissionens stödverksamhet för barn som har föräldrar i fängelse och deras familjer.

För att kunna erbjuda ett så bra stöd som möjligt har spira personal på plats dygnet runt. Flera gånger i veckan kontrolleras drogfriheten.

–Inte alla, men många, vill ha stöd i att vara drogfria, och då är det ett bra att vi tar urinprover varannan dag. Man ser det som ett stöd och inte som kontroll, säger Annica.

I personalgruppen finns, förutom Annica, Rune, Lisa, Ove och Nina, män och kvinnor i olika åldrar och med olika utbildningar och erfarenheter. De ser det som en styrka att kunna möta sina gäster med många olika perspektiv. Allt för att öppna ögonen för alla möjligheter livet har. Även för en kvinna som suttit i fängelse.

1. Sista delen av ett fängelsestraff. Mellan tre och sex månader innan strafftiden går ut. Som vi ser det är det bra med så lång tid som möjligt för då hinner man planera och göra det man vill göra. Kvinnor är en utsatt grupp o det finns inte många ställen för enbart kvinnor. Vi vill satsa på ett drogfritt boende för kvinnor. Vi riktar oss både till kriminalvården o socialtjänsten.

2. Individanpassat stöd för att kunna återanpassa sig till ett "normalt" liv. Vårt mål är att komma tillbaka, på ett värdigt sätt till samhället, när man hamnat i fängelse. Fruktansvärt dåligt självförtroende, ännu sämre hos kvinnorna, Många haft familj, dålig mamma, att inte kunna vara den mamma man ville för sina barn. Man får en kontaktperson, plan för vad den här personan behöver; betala räkningar, vra ute, gå och fika (för en del kan det vara såna små enkla saker som för oss är självklara) De tror att alla ser att de inte är som alla vi andra är. Stöd i att vara drogfria, och då är det ett stöd att vi tar urinprover varannan dag. Man ser det som ett stöd och inte som kontroll. Det är inte jättevänligt att man har lägenhet, men det förekommer. Hitta miljöer, förening, intresse. Vi har Agora, där är det bara kvinnor, bygga upp upp självförtroende. Tidigare kanske de har hängt upp livet på män, nu måste de börja lita till sig själva.

3. Barn kan hälsa på o även,Ja, barn kan sova över. Det vill vi gärna, viktigt att få ha, återuppta kontakt att det inte blir ett avbrott för att hom hamnar i fängelse eller måste bo på ett stödboende. Barnen i familjehem.

4. Blandad personalgrupp, blandade erfarenheter, olika utbildningar, fritidsped, socialped, drogmotivatörer, diakon. Både män o kvinnor. Personal dygnet runt. Avtal med kriminalvården, sitter”egentligen” i fängelse, om man skall erbjuda drogfritt pehöver man ha pers dyg , kontroll, stöd, finnas till hands.

5. Jag tänkte att man skulle känna sig välkommen, omfamnad. Värme, hemtrevligt.





Vi tackar våra företagsvännar

Att stödja Räddningsmissionen kan vara ett sätt för företag att samla de anställda kring en gemensam fråga som engagerar. En del företag skänker pengar eller varor, andra bidrar med sin kompetens.

Räddningsmissionens företagsvännar:

Allbröd Tevenius AB Partihallarna Göteborg	Gillis Edman Begravningsbyrå Göteborg	Jakobsdals Charkuteri Göteborg	Ulf Nyberg Försäkringsmäklare AB Sävedalen
Bildtext Frilansbyrå Göteborg	GF Konsult Göteborg	Källfelt Byggnads AB	Ordkraft Göteborg
Bilexa i Göteborg AB	Goss Reklambyrå	Konditori Chapman Göteborg	Påals Bageri AB Göteborg
Christine Fiskeri AB Donsö	Grönsaksspecialisten AB Högsbo	MediaGraphic Möndal	Ricks konfektyr Göteborg
Donsötank Rederi AB Donsö	Gäsene Mejeri Ljung	Metro	Tärntank Rederi AB Donsö
Donsö Fiskeredskap & Skeppsfullerier	Göteborgs-Posten	Nordsjöfilé Fiskehamnen, Göteborg	Wallenstam Byggnads AB Göteborg
Effect Management Göteborg	Götes Fisk AB Fiskehamnen Göteborg	Reningsborg Göteborg	Åkes Hönökaka Torslanda
Elite Plaza Göteborg	Ingemar Johansson Livsmedel AB Göteborg	Räkexport Göteborg	Älvtank HB Donsö
Fotograf Nina Boman	Ivan Lindberg & Co Göteborg	Seven Eleven Vasaplatsen, Göteborg SCA	Öjared Country Club
Fotograf Linda Gredåker	IHM Göteborg	Spar Vasagatan Göteborg	Yngves Livs Donsö

Har du en bra idé om hur just ditt företag kan hjälpa till? Tipsa din arbetsgivare! Ring George Olvik på 031-724 41 82.

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION
Brunnsgatan 2, 413 12 Göteborg
Telefon: 031-724 41 40, Fax: 031-410107
E-post: foreningen@raddningsmissionen.se
Hemsida: www.raddningsmissionen.se
Postgiro: 90 04 44-1, Bankgiro: 900-4441

